Марив я в дитинстві про чудні краї,
Змалку в мою душу казка та запала
Про пишноти Сходу, про Сарданапала...

Я творив у думці запашні раї,
Де між арф літали пави злотопері,
Де між хмар витали зореокі пері!

Нині перейшов я той чарівний пруг —
Що ж, життя — наука як-не-як практична;
Знаю, чого варта злуда фантастична,
Та не все ще згладив буднів сірий струг.

Мрій широколетних звужується круг,
Тьмариться уяви гра маєстатична,
Та мені немилі — жінка симпатична,
Небагата рима і обачний друг!